

AKCIJA

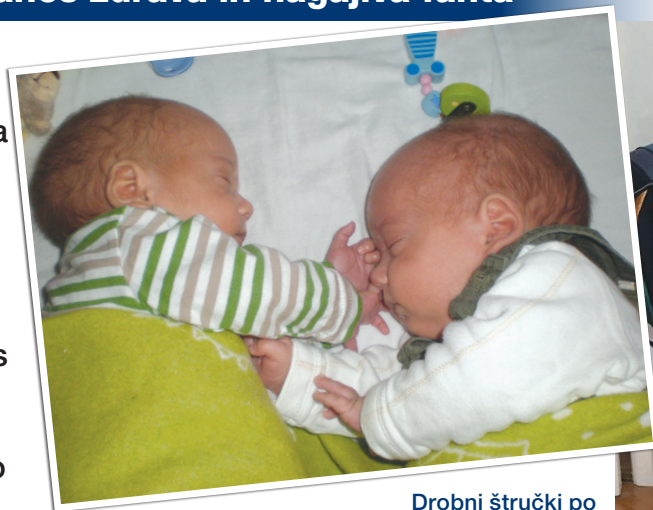
**POMAGAJMO NEDONOŠENČKOM
DO NOVIH INKUBATORJEV:** zgodba
Nadje Prevolnik, mame nedonošenčkov
Maksa in Mihe

BILO JE KOT V FILMU!

Drobni bučki, ki so ju dvakrat komaj rešili, sta danes zdrava in nagajiva fanta

Nadja Prevolnik, defektologinja iz Celja, se bo najbrž do zadnjega diha spominjala predvsem dveh trenutkov svoje nosečnosti – prvega, ko je pri štirinajstih tednih izvedela, da je zaradi sindroma TTTS (sindrom transfuzije med dvojčki) le malo možnosti, da njena dvojčka preživita – a se je zgodil čudež, in prezgodnjega poroda pri sedemindvajsetih tednih, ko je spet trepetala za življenje svojih dveh fantkov. Dva meseca je bila ob njiju v porodnišnici in tam doživela veliko težkih trenutkov, pa tudi ogromno takih, ki ji še danes grejejo srce. Prav gotovo bosta z možem Andrejem večno hvaležna sestram in zdravnikom z oddelka za intenzivno terapijo in nego novorojenčkov, ki tako požrtvovalno skrbijo za naša najmanjša bitjeca.

Tekst: **KATJA BOŽIČ**, foto: **OSEBNI ARHIV**

Drobni štručki po prezgodnjem rojstvu in korenjaka na prvi šolski dan.

Dvojčka Maks in Miha sta se izkazala za prava borca. Kljubovala sta vsem slabim napovedim ter zrasla v vesela, navihana in razigrana sedemletnika, ki že dolgo prav v ničemer ne zaostajata za vrstniki.

Po velikem veselju – šok! Veselje ob novici, da bosta postala starša, je bilo za Prevolnikovo toliko večje, ko sta izvedela, da bosta dobila kar dva otročka naenkrat! »Ginekolog mi je sicer povedal za vse možne zaplete pri večplodni nosečnosti, ampak zgolj informativno. Dogovorila sva se, da o tem ne bom razmišljala in da bom

predvsem uživala v prihajajočem obdobju,« razlaga Nadja. Potem pa so se v štirinajstem tednu začele pojavljati težave – bolečine v trebuhu, težko je hodila in v zelo kratkem času se ji je trebuh precej povečal. V celjski bolnišnici niso ugotovili vzroka, njen ginekolog pa je takoj posumil na resen sindrom transfuzije med dvojčkoma (TTTS). Med ultrazvočnim pregledom je bil v navezi z ginekologom porodničarjem dr. Pušenjakom iz UKC Ljubljana, in ta je sum potrdil, bodoči mamici pa dejal, naj nemudoma pride v Ljubljano. Naslednji dan je v Ljubljani najprej izvedela šokantno novico, da zaradi spredaj ležeče posteljice dvojčkov najverjetneje ne bodo mogli rešiti, potem pa je po spletu srečnih naključij posvetil žarek upanja! Ginekologinja in porodničarka dr. Nataša Tul Mandič je zakoncema predlagala lasersko operacijo, s katero se je seznanila na angleški univerzi King's College London, in sicer pri samem utemeljitelju te tehni-

ke, profesorju doktorju Kyprosou Nicolaidesu, ki mu prav zaradi uspešnosti te metode pravi jo tudi čudežni zdravnik. »Ko še sploh nisem vedela, da bom imela dvojčka, sem na BBC slučajno gledala dokumentarno oddajo o njem. Takrat sem pomislila, da če bi tak poseg potrebovali pri nas, za otročke sploh ne bi bilo možnosti.« Niti v sanjah ni mogla pričakovati, da se bo le nekaj mesecev pozneje s tem zdravnikom srečala tudi sama.

Dogajalo se je kot v filmu. Ukrepati je bilo treba hitro, kajti življenje obeh otrok je bilo ogroženo. Že naslednji dan sta z možem odpotovala v London. »Dogajalo se je kot v filmu,« se spominja Nadja. Bila je kot v nekakšnem transu. »Prvikrat v življenju se mi je zgodilo, da mi je vse potrebno za pot spakirala mami, ker sama nisem mogla.« Na kliniki so ju že čakali in dan po prihodu opravili laserski poseg ločitve nekaterih krvnih žil med dvojčkoma.

Združeni za inkubator

Na Enoti za intenzivno nego in terapijo novorojencev »za dlan veliki malčki« nenehno potrebujejo nove aparate in opremo za izboljšanje možnosti preživetja. Zato so izredno veseli vsake donacije, saj tem bitjecem omogoča, da bodo njihovi prvi samostojni koraki v življenje lažji in varnejši.

Sredstva za nov inkubator lahko prispevate na transakcijski račun Društva za pomoč prezgodaj rojenim otrokom, Zaloška 11, 1000 Ljubljana, transakcijski račun pri NLB d.o., št. SI56 0201 4005 0993 640, SWIFT: LJBASI2X, s pripisom INKUBATOR ZARJA

**ZA DLAN VELIKI BORCI
POTREBUJEJO
VAŠO POMOČ**
Združeni smo močnejši

Sindrom transfuzije od dvojčka k dvojčku (TTTS – twin to twin transfusion syndrome ali fetofetal transfusion syndrome) je namreč resna anomalija, pogosta pri dvojčkih, ki si delita isto posteljico. Dvojčka si v tem primeru delita tudi žile te posteljice, pri čemer je eden izmed njiju izpostavljen nižjemu pretoku krvi (donator). »Vedela sva, da je le 30 odstotkov možnosti, da oba preživita, ampak za naju je bilo to ogromno, potem ko so nama povedali, da bi lahko izgubila oba.« V trenutku, ko sta stopila na letalo, sta se Nadja in Andrej odločila, da nimata druge izbire kot razmišlja-

Prezgodnji porod. Že na prvem ultrazvoku v Sloveniji je bil očiten napredek obeh fantkov, ki sta se v razvoju začela izenačevati. »Odlično sem se počutila – nič več me ni bolelo in stiskalo. Moja nosečnost je bila sicer rizična, bila sem doma, vendar sem uživala in z veseljem pričakovala porod.« Dr. Tul Mandičeva jo je sicer pripravljala na to, da bo porod po vsej verjetnosti prezgoden, kar naj bi bilo po takem posegu precej običajno. »Vendar me zdravnica ni hotela strašiti, jaz pa sem si predstavljala, da bo to le kakšne štiri tedne prezgodaj,« se smeji. »A v 27. tednu mi je počasi začela odtekati voda, takoj sem šla v porodnišnico in tam sem morala strogo mirovati. Peti dan po sprejemu pa sem rodila s carskim rezom.« Spet je bilo vse kot v filmu, se spominja. »Tako sem bila optimistična, da si še v porodni sobi nisem mislila, da bosta moja otroka v inkubatorju ali da bi lahko bilo karkoli narobe z njima.« Šele po porodu so se vanjo naselili strah, negotovost, dvom in skrb, še posebej v prostorih, kjer bivajo nedonošenčki. Ogromno je instrumentov, cevok, aparature ves čas piskajo in ob vsakem pisku poskočiš. Osebjem je navajeno, da zato, ker pljučka tako majhnih otrok še niso dobro razvita, velikokrat pride do dihalnih stisk, novopečeni starši pa tega ne vedo. Oba otroka sta se sicer rodila s precej lepo težo za nedonošenčka pri teh tednih (1005 in 1020 gramov), a medtem ko Maks ni imel težav, jih je Miha imel. Nadja je stala ob inkubatorju, ko je zaradi dihalne stiske nekajkrat nehal dihati. »Grozno je, ker lahko samo nemočno stojiš ob njem in ne moreš ničesar storiti.« Za Miho je večkrat trepetala, saj so sumili na krvavitve v možganih pa na težave s srčkom, a je bil vse lažni alarm. Fantka sta bila zdrava, sicer nezrela nedonošenčka, in sta se lepo razvijala.

Osejbe se zelo trudi potolažiti vsako mamo. »Nihče pa ne more izničiti tvojih dvomov. Takrat živiš iz dneva v dan in si govoriš, da moraš biti močan, da bo vse dobro in se trudiš.« Že tretji dan po carskem rezu se je odločila, da je konec taranja. Oblekla se je v svoja oblačila, se uredila, da se je bolje počutila, in se trudila, da bi čim prej prišla nazaj v formo za svoja otročka. »Čeprav je to težko obdobje, bogatiš kot človek,« razmišlja. Med mamicami (skupaj smo se jokale in smejale, pravi) in osebjem se začnejo spletati prav posebne vezi, ki jih povezujejo še dolgo po tem, ko odidejo.

Takrat sem zares postala mama. Prvi dotiki so polni strahu in negotovosti. »Roke so se mi tresle, nisem si ju upala prijeti, ker sta bila tako majhna, potem pa se opogumiš.« Prvi pravi stik z njima pa je bilo kengurujčkanje. »Mama nedonošenčka je oropana izkušnje, ko ti po porodu novorojenčka položijo na prsi. Teга občutka ne poznam. To stisko sem še dolgo občutila, skoraj nevoščljiva sem bila prijateljicam, ki so normalno rodile.« Zato je bilo kengurujčkanje zanj še toliko bolj posebno. Pravi, da ima dve prvi kengurujčkanji. Eno je bilo, ko sta z možem dobila vsak enega dojenčka na prsi in hkrati občutila dotik svojih otrok, drugo nepozabno doživetje pa je bilo, ko je prvič dobila na prsi oba otroka hkrati, in to je bil tudi trenutek, ko sta bila fantka prvič po porodu spet skupaj. Ti občut-

ki so neopisljivi, pravi. »Takrat sem zares postala mama!« Vesela je bila, ker ji je mleko začelo nastajati takoj po porodu. »Moje mleko je bilo prve tedne edina stvar, ki sem jima jo lahko dala, s katero sem bila povezana z mojima otrokoma, kajti zanj so tako ali tako skrbele sestre.« Ker nista imela razvitega sesalnega refleksa, sta ga tudi kasneje, ko sta prišla domov, pila po steklenički.

Z njenim mlekom sta se prehranjevala še pol leta. »Bila sta zelo pridna dojenčka. Iz porodnišnice sta prišla domov z urejenim ritmom, tako da z njima sploh ni bilo veliko dela.« Šele takrat sta se Nadja in njen mož oddahnila in sprostila, kajti fanta sta se lepo razvijala in po letu in pol, ko sta šla v vrtec, sta že povsem dohitela vrstnike. Danes sta povsem običajna sedemletnika. Ker sta enojajčna, sta si na videz zelo podobna, karaktersko pa se razlikujeta. »Vsak obiskuje svoje aktivnosti, eden trenira košarko, drugi roket in hodi v glasbeno. Je pa res, da ne moreta drug brez drugega. Tisti, ki se zjutraj prvi zbudi, gre takoj k drugemu, da se še malo stisneta. Se pa tudi fino spreta,« se ponosno smeji Nadja, ki je še danes osejbu enote za intenzivno terapijo in nego novorojenčkov izjemno hvaležna za vso ljubečo nego, zato nam je tudi z veseljem zaupala svojo zgodbo. ■

ti pozitivno. Poleg tega sta imela neverjetno podporo vseh sorodnikov, prijateljev in sodelavcev. »In res se je vse dobro obrnilo!« Poseg (stroške jima je zavarovalnica kasneje povrnila) je bil uspešen!

KARIERNI SEJEM

MojeDelo.com

Cankarjev dom, Ljubljana

10⁰⁰-19⁰⁰

ZASLUŽIŠ SI BOLJŠO SLUŽBO!
www.kariernisejem.com